

Bet. o. lovf. om særlig indkomstskat m. v.

Til ændringsforslag nr. 9.

Efter forslaget § 12 kan kunstnere, videnskabsmænd og opfindere m. fl., som ved kunstnerisk, videnskabelig eller lignende virksomhed i et indkomstår opnår en indtægt, der er særlig stor i forhold til deres sædvanlige indtægt, efter ansøgning få en del af deres indtægt beskattet med særlig indkomstskat. Hvis den pågældende indtægt ikke hidrører fra præmier for deltagelse i konkurrencer eller fra prisbelønninger for besvarelse af opgaver af kunstnerisk, videnskabelig eller teknisk karakter, stilles der yderligere den betingelse, at indtægten skal være resultat af et arbejde, der har strakt sig over mere end 2 år.

I mange tilfælde, hvor 2 års betingelsen er opfyldt, vil det være vanskeligt for skatteyderen at dokumentere dette. Under hensyn hertil har man fundet det forsvarligt at foreslå betingelsen slettet. Særreglen i paragraffens 2. punktum om visse præmier og prisbelønninger foreslås herefter ophævet som overflødig, idet formålet med bestemmelsen alene var at fastslå, at 2 års betingelsen ikke skulle gælde for disse indtægter.

Til ændringsforslag nr. 11 og 12.

Hvor der ved udbetaling af forsikrings- eller erstatningssummer i anledning af skade på en bygning (eller en installation) indvindes en avance, skal der efter lovforslaget svares særlig indkomstskat af denne avance. Dette gælder dog kun, hvor der er foretaget ekstraafskrivning på bygningen, eller hvor denne forlods er nedskrevet med investeringsfondshenlæggelser, og det avancebeløb, der skal beskattes, kan ikke overstige summen af de foretagne afskrivninger på bygningen (almindelige afskrivninger, ekstraafskrivninger og forlods afskrivning ved benyttelse af investeringsfondshenlæggelser).

Såfremt erstatnings- eller forsikringssummen i sin helhed medgår til genopførelse af den skadelidte bygning eller til anskaffelse af en bygning til erstatning for denne, vil en beskatning af den avance, der fremkommer ved udbetalingen af forsikrings- eller erstatningssummen, kunne berøve skatteyderen midler, som han har brug for til genopførelsen eller genanskaffelsen. Ændringsforslagene tilsigter at åbne adgang til fritagelse for beskatning i disse tilfælde. Fritagelsen foreslås gjort betinget af, at

avancen anvendes til forlods afskrivning på den genopførte eller genanskaffede bygning, og ved eventuelt salg af denne med avance skal de foretagne afskrivninger — herunder forlodsafskrivningen — beskattes i det omfang, de kan rummes inden for avancebeløbet.

Viser det sig, at kun en del af forsikrings- eller erstatningssummen medgår til genopførelsen eller genanskaffelsen, skal der efter ændringsforslagene foretages en efterbeskatning af det overskydende beløb i det omfang, dette ikke overstiger avancen ved modtagelsen af forsikrings- eller erstatningssummen. Efterbetalingsbeløbet skal i så fald forrentes med en rente, der for at undgå misbrug af ordningen foreslås fastsat så højt som til 1 pct. pr. måned.

Adgangen til at opnå fritagelse for avancebeskatning i disse tilfælde foreslås yderligere gjort betinget af, at genopførelsen eller genanskaffelsen finder sted senest i det indkomstår, der følger efter det, hvori skaden er indtruffet. Finansministeren skal dog kunne dispensere fra denne frist.

Den her foreslåede ordning vil skattemæssigt stille de pågældende skatteydere noget gunstigere, end dersom skaden ikke var indtruffet. Hvis en sådan skatteyder fuldt ud har udnyttet mulighederne for ekstraafskrivning på den skadelidte bygning, vil han, som bestemmelsen er formuleret, alligevel kunne ekstraafskrive på den genopførte eller genanskaffede bygning, dog kun på det beløb, der bliver til rest, efter at eventuel avance er afskrevet forlods på anskaffelsessummen. Denne løsning er valgt af praktiske hensyn og kan formentlig forsvares, fordi den alene finder anvendelse, hvor avancen skyldes begivenheder, som skatteyderen ikke selv er herre over.

Ændringsforslag.

Af finansministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1.

1) I punkt 5, linie 2-3, udgår ordene „lov nr. 199 af 6. juli 1957 om skattefri afskrivninger m. v.“. I stedet indsættes: „lov om skattefri afskrivninger m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 290 af 14. december 1957“.